

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 18/2016
22.12.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Бисерке Живановић, чланова већа, са саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући по захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.364/16 од 11.08.2016. године, против пресуде Прекршајног суда у Пожеги, Одељења у Ариљу 7 Пр. бр.1468/15 од 22.01.2016. године и пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Крагујевцу I-109 ПРЖ. бр.5400/16 од 13.06.2016. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 22.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДАЈУ СЕ** пресуде Прекршајног суда у Пожеги, Одељења у Ариљу 7 Пр. бр.1468/15 од 22.01.2016. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Крагујевцу I-109 ПРЖ. бр.5400/16 од 13.06.2016. године и предмет враћа Прекршајном суду у Пожеги, Одељењу у Ариљу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Пожеги, Одељења у Ариљу 7 Пр. бр.1468/15 од 22.01.2016. године, окривљено правно лице „АА“ ... и окривљено одговорно лице у правном лицу ББ из ... оглашени су одговорним за учињене прекршаје и то правно лице за прекршај из члана 178. став 1. у вези става 3. истог члана Закона о пореском поступку и пореској администрацији, а одговорно лице за прекршај из члана 178. став 4. у вези става 1. истог члана Закона о пореском поступку и пореској администрацији, за шта су осуђени на новчане казне и то правно лице - у износу од 100.000,00 динара, а одговорно лице у износу од 10.000,00 динара, под претњом принудне наплате у односу на правно лице, а у односу на одговорно лице под претњом доношења посебног решења о начину извршења неплаћене новчане казне, при чему су окривљени обавезани и на плаћање трошкова поступка у износу од по 1.100,00 динара, под претњом принудног извршења. Поступајући по жалби браниоца окривљених Прекршајни апелациони суд у Београду, Одељење у Крагујевцу је пресудом I-109 ПРЖ. бр.5400/16 од 13.06.2016. године одбио жалбу и потврдио првостепену пресуду.

Против пресуде Прекршајног суда у Пожеги, Одељења у Ариљу 7 Пр. бр.1468/15 од 22.01.2016. године и пресуде Прекршајног апелационог суда у

Београду, Одељења у Крагујевцу I-109 ПРЖ. бр.5400/16 од 13.06.2016. године, Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба прекршајног поступка, у смислу члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 8. став 3. и члана 248. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима, те повреде материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима. У захтеву наводи да ни првостепени, а ни другостепени прекршајни суд у току прекршајног поступка није применио одредбу о забрани поновног суђења у истој ствари прописану чланом 8. став 3. Закона о прекршајима, те није обуставио прекршајни поступак, сходно члану 248. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима, па је повредио материјално право у смислу члана 265. став 1. тачка 3. истог закона. Ово због тога што је Основно јавно тужилаштво у Пожеги донело решење КТ бр.260/15 дана 03.08.2015. године, којим је одбацило кривичну пријаву Пореске полиције, Одсека Ужице од 05.05.2015. године, поднету против ББ из ..., директора и одговорног лица „АА“ ..., због кривичног дела пореске утаје из члана 229. став 1. Кривичног законика, учињеног на штету буџета Републике Србије, јер је осумњичени у остављеном року извршио обавезу, која му је од стране Тужилаштва наложена, а у смислу члана 283. став 1. тачка 2. Законика о кривичном поступку. Како је Прекршајни суд у Пожеги, Одељење у Ариљу првостепену пресуду донео 22.01.2016. године, односно након наведеног решења Основног јавног тужилаштва у Пожеги, а кривично дело пореске утаје из члана 229. став 1. Кривичног законика обухвата обележја прекршаја из члана 178. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, за које је окривљени оглашен одговорним, то у конкретном случају није примењена одредба о забрани поновног суђења- члан 8. став 3. Закона о прекршајима, на који начин је учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. истог закона. Подносилац захтева је мишљења да није било услова да се против окривљеног за исте радње покрене и води прекршајни поступак, јер је тај прекршај управо конзумиран кривичним делом, па је било места доношењу решења од стране прекршајног суда о обустави прекршајног поступка у смислу члана 248. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима, а не доношењу осуђујуће пресуде. Ово јер је чланом 283. Законика о кривичном поступку дата могућност јавном тужиоцу да може одложити кривично гоњење за кривична дела за које је предвиђена новчана казна или казна до пет година затвора, ако осумњичени прихвати једну или више обавеза које му у складу са законом наложи јавни тужилац, што је у конкретном случају учињено. Наиме, примена института одлагања кривичног гоњења из члана 283. Законика о кривичном поступку претпоставља да јавни тужилац мора прво да применом начела легалитета утврди да је окривљени учинио кривично дело, а потом донесе одлуку о примени начела опортунитета и наложи извршење конкретне обавезе – уплате новчаног износа, што је и учињено, па извршење наложене обавезе представља вид кажњавања осумњиченог за учињено кривично дело, а што је законски основ јавном тужиоцу за одбачај кривичне пријаве. Истиче да би тако у оваквој ситуацији дошло до дуплог кажњавања окривљеног за истоветан догађај и за истоветне радње које су обухваћене кривичним делом, што је неприхватљиво и супротно члану 34. став 4. Устава Републике Србије ("Службени гласник РС" број 98/06) и међународном позитивном праву. Стога предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи и укине првостепену и другостепену прекршајну одлуку, те списе врати

првостепеном прекршајном суду на поновно одлучивање или да захтев уважи и преиначи наведене пресуде и сходно члану 248. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима обустави прекршајни поступак против окривљеног правног лица „АА“ ..., за прекршај из члана 178. став 1. у вези става 3. истог члана Закона о пореском поступку и пореској администрацији, као и против окривљеног одговорног лица ББ из ... за прекршај из члана 178. став 4. у вези става 1. истог члана Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану одлуку у смислу члана 286. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" бр.65/13 и 13/16), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Републички јавни тужилац основано захтевом за заштиту законитости указује да су првостепена и другостепена прекршајна пресуда донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 8. став 3. и члана 248. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима, те уз повреду материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 3. истог Закона. Ово стога што је Основно јавно тужилаштво у Пожеги донело решење КТ бр.260/15 од 03.08.2015. године, којим је одбацило кривичну пријаву Пореске полиције, Одсека Ужице број КУ 157/15 од 05.05.2015. године, поднету против ББ из ..., директора и одговорног лица „АА“ ..., због кривичног дела пореске утаје из члана 229. став 1. Кривичног законика ("Службени гласник РС" бр. 85/05 ... 104/13), учињеног на штету буџета Републике Србије, јер је осумњичени у остављеном року извршио обавезу која му је од стране Тужилаштва наложена, у смислу члана 283. став 1. тачка 2. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 ... 104/13). Основано Републички јавни тужилац у захтеву указује да је у конкретном случају примењен институт одлагања кривичног гоњења из члана 283. Законика о кривичном поступку, који претпоставља да јавни тужилац мора прво да применом начела легалитета утврди да је окривљени учинио кривично дело, а потом да донесе одлуку о примени начела опортунитета и наложи извршење конкретне обавезе - уплате новчаног износа, а што је и учињено. Стога, извршење наложене обавезе представља вид кажњавања осумњиченог за учињено кривично дело, што је законски основ јавном тужиоцу за одбачај кривичне пријаве, сагласно члану 283. став 3. Законика о кривичном поступку, према коме ако осумњичени у року, на рачун прописан за уплату јавних прихода, уплати одређени новчани износ, који се користи за хуманитарне или друге јавне сврхе, јавни тужилац ће решењем одбацили кривичну пријаву и о томе обавестити оштећеног, који нема право да сагласно одредби члана 51. став 2. Законика поднесе приговор. При томе, из поднете кривичне пријаве, захтева за покретање прекршајног поступка, те изреке првостепене пресуде произлази да је кривично дело пореске утаје из члана 229. став 1. Кривичног законика обухваћено и обележјима прекршаја из члана 178. Закона о пореском поступку и пореској

администрацији ("Службени гласник РС" бр. 80/02 ... 47/13), за које су окривљено правно лице и одговорно лице у правном лицу-директор, оглашени одговорним и кажњени пресудом првостепеног прекршајног суда. Како је у конкретном случају првостепена прекршајна одлука донета након решења Основног јавног тужилаштва у Пожеги, односно дана 22.01.2016. године, то у конкретном случају није примењена одредба о забрани поновног суђења- члан 8. став 3. Закона о прекршајима, на који начин је учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. истог закона. По оцени овог суда, основани су и наводи захтева да је учињена и повреда материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима, будући да није било услова да се против окривљених за исте радње радње које су обухваћене кривичним делом, покрене и води и прекршајни поступак за прекршаје из наведене одредбе Закона о пореском поступку и пореској администрацији, односно испуњени су услови за доношење решења суда о обустави прекршајног поступка у смислу члана 248. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима, према коме се прекршајни поступак завршава решењем о обустави, кад суд утврди да је окривљени у кривичном поступку или у поступку за привредни преступ правноснажно ослобођен или оглашен кривим за истоветан догађај који обухвата и обележје прекршаја.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је нашао да је поднети захтев основан, па је, на основу члана 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци пресуде, с тим што је у поновном поступку првостепени прекршајни суд дужан да поступи по одредби члана 290. овог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 22.12.2016. године, Прзз 18/2016

Записничар
Весна Карановић, с.р.

Председник већа – судија
Мирјана Ивић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ТТ